

[Henry Sørensen.]

ren angående tilpasningen af vore regler til de internationale regler. Dette kan vi fra mit partis side anbefale. De nye internationale aftaler gælder ikke for de indre farvande syd for Kattegat, og det er meget afgørende, at der ved lovforslaget skabes større smidighed, således at man kan afpasse reglerne efter reglerne for konventionsområdet.

Det andet afsnit har et større perspektiv, og jeg vil gerne have lov at sige om dette afsnit, at det er egentlig ikke den allerheldeste atmosfære, man behandler dette forslag i, når vi betænker, hvad der foregår i disse dage af hetz. Der anvendes efter min mening meget dårligt valgte ord om, hvordan danske fiskere har båret sig ad. Danske fiskere bliver i øjeblikket nærmest betragtet som en slags havets fribyttere og forbrydere, det siges rent ud. Det er lidt forbavsende at høre på. Det lyder, som om det, de danske fiskere gør, er noget, der strider imod en bestående lovgivning. Det er det ikke. Det må stærkt understreges, at det danske laksefiskeri foregår fuldt lovligt og med lovlige midler på internationalt farvand, hvor man frit kan sejle og frit kan fiske, når man ellers overholder landenes bestemmelser om redskaber osv., de nationale bestemmelser. Der er ingen — så vidt mig bekendt — der på dette tidspunkt har overtrådt nogen som helst bestemmelse på dette område. Men hetzen er rejst, meget fejlagtigt, selvfølgelig, men den er rejst, og den kan blive til ubodelig skade for Danmark, hvis den får lov til at fæstne sig hos amerikanerne. Der gøres jo meget derovrefra, og det er rigtigt, som hr. Risgaard Knudsen var inde på, at der er store pengemidler bagved. Vi har på et tidligere tidspunkt rejst dette spørgsmål klart over for ministeren og har så sent som i går spurgt, hvad man kan gøre imod hetzen.

Selve det forslag, der foreligger nu, kan måske bidrage til i nogen grad at afbøde kritikken. Jeg føler mig en smule usikker over for det lige for tiden, for hetzen er jo gået over i en helt anden gænge; den er blevet mere generelt rettet mod vort land, og derfor ved jeg ikke, hvor meget det vil betyde. Men vi kan sige om forslaget, at det har i hvert fald to sider, en udadvendt og en indadvendt side, og jeg vil gerne beskæftige mig lidt med den indadvendte.

Det er rigtigt, som hr. Risgaard Knudsen var inde på, at dette forslag i hvert fald af rent reelle grunde, set med fiskeriets øjne her i landet, burde have været fremmet. Jeg må måske erindre den forrige fiskeriminister — som altså var hr. Risgaard Knudsen — om, at spørgsmålet også blev bragt på bane, mens han var minister. Dengang var det, som om vinden ikke blæste godt nok. Det er ingen særlig hård kritik imod den forhenværende fiskeriminister, bare en erkendelse af, at vi på det tidspunkt godt havde set det gennemført, men følte, i hvert fald efter de samtaler, vi havde lejlighed til at få med ministeren, at det måske ikke var tidspunktet. Det kan hr. Risgaard Knudsen få tid til at svare på ved en senere lejlighed.

Om selve forslagens indhold vil jeg sige, at vi ganske givet i princippet er enige, og selve hovedprincippet i forslaget er udmærket. Det går ud på at være med til at vedligeholde bestanden, måske oven i købet op hjælpe den — det sidste stiller jeg mig mere tvivlende over for. Det er vel naturligt under drøftelsen af et sådant lovforslag, hvorefter der skal pålægges erhvervsfiskeriet en afgift, at man kommer ind på spørgsmålet, om udgiften ikke bør bæres af bredere kredse end blot erhvervsfiskerne. Jeg tænker her på vort fritidsfiskeri, som jo i høj grad er organiseret. F. eks. har Sportsfiskerforbundet gang på gang vist vilje og også evne til at være med til at vedligeholde bestanden langt ud over det, de egentlig havde nødig.

De er ydermere gået så langt som til at berøre spørgsmålet, om ikke det ville være naturligt, at der blev indført et fisketegn for alle uden for erhvervsfiskeriet. Jeg håber, at fiskeriministeren har ændret sit synspunkt her i nogen grad. Jeg kender nok hans synspunkt fra forrige gang, vi havde det til debat; da var det just ikke så stor velvilje, der kom til orde omkring dette punkt. Jeg peger på det, fordi sportsfiskerne så sent som i dag har ytret deres mening på samme måde, som de så ofte før har gjort, og sagt: hvorfor må vi dog ikke være med? Det ville vel heller ikke være helt økonomisk umuligt at tage dette spørgsmål op, i hvert fald ikke umuligt at tage en forhandling med dem, selv om dette forslag skulle gå igennem i sin nuværende ordlyd. Jeg henstiller derfor til fiskeriministeren, at vi drager det ind i overvejelserne i det udvalg, der nu vil blive ned-